

- ◆ SCHMIDT PÉTER: Bibó István, a jogtudós
- ◆ KUKORELLI ISTVÁN: In memoriam Schmidt Péter (1926-2022)
- ◆ KÖBEL SZILVIA: Semleges állam, keresztény állam – Gondolatok aktuális alkotmányjogi kérdésekről az Alaptörvény 7. és 9. módosítása kapcsán
- ◆ FILÓ MIHÁLY – KISS MÁTÉ JENŐ: Életvédelem járvány idején – A triázs büntetőjogi problémái
- ◆ TÓTH LÁSZLÓ: Portugália a stabilitást választotta – A 2022. januári általános törvényhozási választások eredményei és értelmezésük a kormányzati stabilitás kontextusában
- ◆ TURCSÁN TAMARA: Gazdasági társaságok jogvitái hagyományos és alternatív rendezésének lehetőségei
- ◆ BARTKÓ RÓBERT: Egy amicus curiae margójára
- ◆ VEZENDI-VARGA JUDIT: A babaváró támogatásról
- ◆ ERDŐS ÉVA – KISS LILLA NÓRA – SZABÓ BALÁZS: Egy tagállam kontra tagállam kötelezettségzegési ügy margójára, avagy a C-591/17. sz. Ausztria kontra Németország ügy közjogi és gyakorlati implikációi

GYŐR

JOG- ÉS POLITIKATUDOMÁNYI FOLYÓIRAT

Szerényi Gábor, Sajtó

TÁMOGATÓINK

UNIVERSITAS-GYŐR
NONPROFIT Kft.

Universitas-Győr Alapítvány

Deák Ferenc Állam-
és Jogtudományi Kar

Batthyány Lajos Jogász Szakkollégium

- ◆ A triázs („trriage”) történeti gyökereit a szakirodalom hagyományosan a napóleoni háborúk korára, a legendás Larrey báró hadisebészeti munkásságára vezeti vissza. A később Bonaparte személyi orvosává avanszáló Larrey alakította ki a mozgó vagy repülő ambulanciák („ambulance volante”) rendszerét, amellyel a harcstérről elsőként a még menthető sérülteket menekítették ki, elkülönítve a könnyű vagy reménytelen esetektől. A német nyelvű források a sebesülések osztályozására a II. Frigyes Vilmos porosz király által jegyzett táborigazgató rendtartást hozzák példaként. A triázs mint eljárás szabályainak egyértelmű rögzítése Charles Spire és Pierre Lombardy francia katonáorvosok nevéhez fűződik, akik 1925-ben megjelentették az egészségügyi ellátás háborús időkből történő megszervezését tárgyaló tanulmányukat. | Filó Mihály – Kiss Máté
- ◆ A hazai büntetőjogi dogmatika kiindulópontja, hogy egy adott emberi magatartást büntetendővé nyilvánítani kizárólag törvényben lehet. A „*nullum crimen* tétel”, mint a büntetőjogi legalitást kitöltő elv, a jogbiztonság elvének megtestesülése, nemcsak széles szakirodalommal bír, de a hazai tankönyvirodalomban is töretlenül jelen van. Az elvet a COVID-19 vírus okozta pandémia miatt kihirdetett veszélyhelyzeti jogalkotás elsőként törte át hazánkban, amennyiben Magyarország Kormánya elfogadta a 220/2021. (V.1.) Korm. r. t (a továbbiakban: Rendelet). A Rendelet a védettségi igazolással való visszaélés elleni fellépés érdekében bűncselekménnyé nyilvánította azokat a magán- és közokiratokkal kapcsolatos visszaélészerű magatartásokat, melyek a védettségi igazolványok kiadásához kapcsolódtak. | Bartkó Róbert
- ◆ A babaváró támogatást 2019. július 1-én vezették be a családvédelmi akcióterv részeként. Vagyis egyfajta családpolitikai eszközről van szó, melynek célja a gyermekvállalás és gyermeknevelés támogatása. Amennyiben a hazai családtámogatás rendszerében kívánjuk elhelyezni eme jogintézményt, akkor azt mondhatjuk, hogy ez az állam által nyújtott direkt pénzügyi támogatások közé tartozik, melyek nem alanyi jogon járnak, nem is biztosított jogviszony meglétének alapulnak, hanem azokat a támogatást igénylő által vállalt egyéb kötelezettség teljesítése függvényében bocsátja rendelkezésre az állam. A babaváró támogatás – vagy, ahogy a köznyelvben elterjed: babaváró hitel – egy állam által támogatott, szabadon felhasználható, speciális hitelkonstrukció. | Vezendi-Varga Judit
- ◆ A magyar országgyűlés 2011. április 25-én fogadta el az Alaptörvényt, és még abban az évben új egyházügyi törvényt is alkotott (a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 2011. évi CCVI. törvény, rövidítése: Ehtv.). Az Alaptörvény preambuluma (Nemzeti Hitvallás) utal Magyarország keresztény hagyományaira, a kereszténység nemzetmegtartó szerepére. Az Alaptörvény az állam és az egyházak kapcsolatának – a rendszerváltáskor kihirdetett jogállami Alkotmány révén megvalósult – barátságos elválasztási modelljét az állam és az egyházak közösségi célok érdekében történő együttműködésének irányába mozdította el. Az Alaptörvény kimondja továbbá, hogy a vallási közösségek önállóak, tehát autonómiával rendelkeznek. A hatályos Ehtv. a preambulumban deklaráálja az állam világnézeti semlegességét, és a vallási közösségeknek négy különböző jogi státusz szerinti szabályrendszerét állítja fel. Mind az Alaptörvényt, mind pedig az Ehtv.-t többször módosította az Országgyűlés. A tanulmány az Alaptörvény 7. és 9. módosítása kapcsán – a keresztény kultúra és az állam világnézeti karakterének kontextusában – történeti, jogdogmatikai és gyakorlati megközelítésben jár körül aktuális alkotmányossági kérdéseket. | Köbel Szilvia